

Krigsskat iaar paa Grund af det Tryk, der under Krigen vistnok i større Grad har hvilet paa Sylland end paa Derne. Vi føle endnu paa mange Steder Trykket af det Tab, vi have lidt, idet vore Brakfjorder ikke bleve behandlede i Krigsaaret, hvilket vil vise sin Virkning iaar. Jeg troer saaledes, at der er god Grund til at udsætte denne Skat, saafremt den høitærede Forsamling saavel som det høitærede Ministerium kunde see sig istand til at undvære den, indtil der kunde komme en ny Krigsskatlov, som kunde gjælde for hele Landet.

Det andet Punkt, jeg skal omtale, er, at der i Anmærkningerne til Post 14 i § 4 er nævnt en Sum af 950 Rd. til en Commission, som er nedsat for at undersøge Fiskeriet i Liimfjorden. Det er slet ikke Beløbet, jeg vil omtale, jeg vil kun udtale min Beklagelse over, at Frugterne af dette Arbejde ikke ere foretagne Rigsdagen i denne Samling. Der er virkelig stor Trang for de fattige Fiskere til at faae den nugældende Lovgivning forandret, og jeg vil derfor tillade mig at rette det Spørgsmaal til den høitagtede Indenrigsminister, om han i næste Samling kunde see sig istand til at forelægge en Lov om Forandring i Bestemmelserne med Hensyn til Fiskeriet i Liimfjorden. Jeg skal med Hensyn til dette Spørgsmaal for Dieblirket indskrænke mig til disse Bemærkninger.

Formanden: Med Hensyn til den Retning, Forhandlingerne synes at ville tage angaaende Spørgsmaalet om at udsætte Krigsskattens almindelige Opkrævelse i Sylland, skal jeg gjøre opmærksom paa, at der ikke foreligger noget Endringsforslag til Lovforslagets § 1 om, at den der paaregnede Indtægt af Krigsskatten for Sylland skal udgaae af Lovforslaget, og at dette Spørgsmaal derfor ikke kan komme under Afstemning.

Gad: Alle de Bemærkninger, der ere fremkomne fra det ærede Medlem for Holbæk Amts 2den Valgkreds (Tscherning), som deels

gaae i Retning af min formodede særlige Stilling i denne Sag, og deels i Retning af mine øvrige personlige Egenstaber, skal jeg lade ligge, thi det vedkommer ikke Sagen. Derimod maa den ærede Folkethingsmand finde sig i, at jeg atter kalder hans hele Opfattelse af de omdættede Forhold doctrinair, det vil sige, at han ikke tager nogetsomhelst Hensyn til Forholdene paa Stedet, og heller ikke til Krigsskatloven af 21de Marts 1864, og dette Sidste skal jeg nu opløse. Naar det ærede Medlem saaledes siger: Skatten hviler slet ikke paa Communerne, det er Personerne, der ere skattepligtige osv., saa er dette fuldkommen rigtigt, naar vi havde en efter almindelige Principer udarbejdet Indkomsskattelov for os. Hvis Krigsskatloven af 1864 var en saadan, saa var det sandt; men Krigsskatloven er ikke en Indkomsskattelov. Krigsskatten efter Loven af 21de Marts 1864 hviler deels paa Hartkornet og deels er den fordeelt, efter et vist iforveien formodet Forhold, paa Communerne — ikke paa Personerne, men netop paa Communerne. Der staaer i den nævnte Lovs § 3: Af samtlige øvrige Kjøbstæder — § 2 omhandler Kjøbenhavn — svares i Krigsskat i Finantsaaret saa og saa Meget, og det fordeles paa hver enkelt By efter de og de Forholdstål; Krigsskatten hviler altsaa paa Communerne, og ikke paa Personerne. Dernæst sagde det ærede Medlem: De kunne jo have taget Personerne, som vare der i 1863; Personerne vare maastee borte i 1864, men de vare der i 1863. Her til skal jeg bemærke: Hvorledes kan man tage de Personer, der ere borte i Begyndelsen af 1864, naar Loven først er af 21de Marts 1864. Men dernæst skal jeg sige en anden Ting, og det er, at, selv om Loven var af tidligere Dato, kunde man alligevel ikke tage Personerne, og hvorfor? Fordi Loven siger, at skattepligtig i en Commune er den, der opholder sig et vist Antal Maanedes i den. Saa snart Vedkommende altsaa i et vist Antal Maanedes have opholdt sig i en anden Commune, saa betale de Skat der, og det er det, de for